

Азъ забравихъ да спомѣна, когато бѣше дума за другитѣ двама подсѣдимци, и слѣдующето: биватъ случаи, както и настоящий, че единъ и сѣщия подсѣдимъ се обвинява въ много прѣстѣпления, при които разни прѣстѣпления могатъ да влѣчатъ подиря си разни наказания. Тоя случай се именува въ углавното право *съвокупность на прѣстѣпленията* и се урѣжда не отъ Отом. Н. Законъ, а отъ 101 чл. отъ Военно-Наказателний Законъ. Г-да сѣдии! Въ насъ е просто — за това мисля да има и кассационно рѣшение, — че по отношение на всичкитѣ граждански лица, които сѣ подсѣдни на Военнитѣ сѣдилища, тия подсѣдимитѣ се ръководятъ, за опрѣдѣление на наказанието, отъ Отом. Наказ. Законъ, който е специаленъ и приложимъ само по отношение прѣстѣпленията, извършени отъ военно-служащи. Но има случаи, какъвто е тоя, когато може да се въсползуваме отъ постановленията на Военно-Наказателний Законъ, не за да «ухудшимъ» участъта на подсѣдимитѣ, а само да си разяснимъ извѣстна теория на углавното право. Въ такъвъ случай, ний трѣбва да се ръководимъ не само отъ Военно-Наказателний Законъ, но и отъ всичкитѣ закони на княжеството, които би ни улеснили. Чл. 101 отъ Военно-Наказателний Законъ говори: (чете) «Ако подсѣдимий е признатъ за виновенъ въ извършване на нѣколко, въ едно или разнo врѣме, до тогава още не наказани и не покрити въ давностъ или пѣкъ съ общо или особно противозаконни дѣйствия, то сѣдътъ, като опрѣдѣли наказание за всѣко дѣйствие осѣжда виновния съ най-тѣжкото отъ тия наказания, спорѣдъ стѣлбата на наказанията». . . Така щото, когато имаме да се произнасяме: кое наказание трѣбва да се приложи за единъ подсѣдимъ за извършени отъ него нѣколко прѣстѣпления, ний се справляваме съ чл. 101 и, съобразно съ него, прилагаме най-високото наказание, прѣдвидено въ закона, за което и да било прѣстѣпно дѣяние. По тоя начинъ, ако по отношение на нѣкой подсѣдимъ сѣществуватъ два закона и неговитѣ прѣстѣпни дѣяния се наказватъ съ различни наказания, той трѣбва да понесе най-голѣмото наказание, прѣдвидено въ единъ отъ тия закони. Това правило спомѣнувамъ частно за когато би ни се прѣдставилъ надлѣжния случай. Обаче тримата тия подсѣдими подлѣжатъ за всичкитѣ имъ прѣстѣпления на едно и сѣщо наказание — смъртно — и казаното отъ мене правило изглѣжда неприиспособимо.